

21.s.e.trin – "En ekstra chance". - Lukas 13,1-19

Jesu lignelse om det ufrugtbare figentræ er en lignelse, der bærer flere budskaber i sig. Det er en lignelse der fortæller os, at Gud har båret over med os. Selvom vi ikke bar frugt, som Gud havde forventet, så har Han ikke ladet os gå fortabt. Han har ikke kasseret os. Vingårdsmændene kommer egentlig med en dom over figentræet, men gartneren beder om tid. Han vil have tid til, at give træet en fornyet chance til at bære frugt. At træet for lov til at leve videre er alene Guds nåde. Der er intet træet har gjort, der kalder på nogen grund til dets overlevelse.

Lignelsen er fyldt med håb. Håb om at der er Æn, der arbejder på at gøre os til kristne, der bærer frugt. Han vil gøre sit for, at det skal lykkes. Men der er ikke nogen automatik. Der er også ansvar der hviler på os. Men udgangspunktet er, at Gartneren vil gøre sit for at forbedre vores vilkår.

Der er faktisk en episode fra Jesu liv, som ligger utrolig meget op af denne lignelse.

Jeg ved ikke om i har hørt og fænomenet Tree-hugging. Det er et slangord for miljøforkæmpere. Men der er faktisk folk, der mener at træer, sten og andre naturelementer har en sjæl, og at man kan tale med dem. Det er måske også det der kommer et snert af i De nattergales gendigtning af "Er du dus med himlen fugle", når de synger: "Kan du smile til en regnworm, og vinke af en bi". Jeg skal være ærlig, jeg er ikke naturromantiker, det til trods at jeg befinder mig utrolig meget tid i naturen, og elsker dens gang året rundt. Naturen kan fylde mig med et utroligt stor sus i lungerne. Men jeg taler som regel ikke med naturen!

Hvad gør man med en mand der taler med et træ?

Den episode jeg sigter til, der taler Jesus med et figentræ. Vi får at vide at han er på vej fra Betania, og han er sulten, og så ser han et figentræ. Da han kommer frem, ser han, at der ingen frugt er på det. Så forbander han træet og siger til det: "Aldrig i evighed skal nogen spise frugt af dig"! Disciplene hørte det og tænkte nok hver deres. Men deres øjne var store da de næste morgen gik tilbage forbi træet, for der hang træet. Det var slattent og visent.

Når vi ser på Jesus liv, på det Han sagde, på det Han gjorde, så tror jeg, at vi kan fange nogle af de frugter, som han ønskede og efterlyste. Hvilke frugter havde Jesus forventet at finde? Jeg vil blot tage tre frem i min prædiken i dag.

Barmhjertighed

Jesus konfronterer igen og igen mennesker, der ikke har syn for de svage, de som ikke lykkes, de som er ramt af denne verdens ulykker, og endda de som har levet et uansvarligt liv og som oplever at høste dårlig frugt af deres dårlige livsførelse.

Jesus bryder sig ikke om dem, der finder søgte religiøse begrundelser for ikke at handle barmhjertigt.

Hvilken plads har de svage i vores liv? Hvordan er det indre klima i vores sjæl i forhold til menneske der har landet skævt i livet? Er vi ramt af Kristi barmhjertige sindelag? Er vi ramt af den samme forkærlighed for de fortabte, som Jesus var ramt af?

Oprigtighed

Jesus gør op med onde motiver. Det er et gentagende fænomen, at Jesus ser ind i menneskers indre, og kan se det som almindelige mennesker ikke kan se. Han afslører folk, der kommer med fælder, for at få ham hængt ud. Jesus stiller sig i stærk opposition til folk der har skjulte dagsordener, der kan skade andre mennesker.

Gud ønskede oprigtighed. Det græske ord som Paulus et sted bruger for at kærligheden skal være oprigtig, det svarer til "at være uden hykleri, forestilling eller skuespil".

Der er religioner der tillader hykleri. Men I kristendommen afskyer Gud falskhed. Der skal være sammenhæng mellem det ydre og det indre. Det man siger, det skal have en samklang med det, som er i hjertet. Jeg tror de fleste af os oplever hvor svær en kamp det kan være i hverdagen. Man kan jo sagtens anlægge en facade som virker oprigtig! Om du er oprigtig kan selvfølgelig afsløres af andre mennesker i enkelte episoder. Men helt grundlæggende om din oprigtighed, den kan kun du og Gud i sammenklang dømme, om den er oprigtig. Gud elsker mennesker med rene hjerter. Rene hjerter betyder ikke at vi er syndfrie, men at vi sigter efter ærlighed overfor mennesker indbyrdes og når vi kommer til Gud.

Glæde

Efter at have læst en sektion i Johannes Evangeliet fornylig, blev jeg klar over at glæde er en blandt mange vigtige ting Jesus ønskede skulle vokse frem i vores liv.

Glæden hos Jesus er ikke en kemisk lykkerus, han sender ned igennem en af de himmelske skakter. Ganske vist betoner Jesus klart, at glæden, som kommer fra himlen, er stærkere end den glæde, som vækkes af jordiske forhold. Den jordiske glæde skal ikke tales nedsættende om, men den har bare ikke den samme kraft til at holde os oppe, som den himmelske glæde. Den himmelske glæde kommer, når vi kommer på indersiden af det, Jesus har talt. Det er, når hans ord får lov til at vokse i os, og fremkalde den virkelighed,

som ordene forkynder. Det er når vi vender os til ham i bønner, og giver ham plads. Jesus siger om denne glæde, at den ikke kan tages fra os. Det er en glæde som vokser frem af hans evige og blivende ord. Den er grundfæstet ved at Gud selv bor i os.

Med vores liv kan vi sagtens leve på en sådan måde, at vi tager glæden fra andre mennesker. Jesus har kaldet os til at være medarbejdere på andres glæde. I Guds rige er der rigeligt med glæde, vi behøver ikke at være bange for, at der ikke er nok til os. Vi skal ikke jage glæde i den tro, at får andre noget, så bliver der mindre til os.

Profeten Nehemias siger et sted: Vær ikke bedrøvede, for glæde i Herren er jeres styrke!

”Glæde i Herren” er egentlig en variation af ordet tro. Denne glæde fremkommer, når man skuer Gud, at man finder yndest i sjælen over Ham og det som han har gjort.

Er der frugter i dit liv, som du fornemmer Gud ønsker at lade vokse frem, men som du har været tilbageholdende med? Lad os være stille og give plads for den levende Gud!